

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 29 grudnia 2004 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej dochodami własnymi na wydatki związane z prowadzeniem poboru podatków i egzekucji administracyjnej

Na podstawie art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej dochodami własnymi urzędów skarbowych oraz ustala:

- 1) rodzaje wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem poboru podatków i egzekucji administracyjnej, uwzględniając specyfikę działalności oraz potrzebę zapewnienia motywacyjnego systemu wynagradzania pracowników wykonujących egzekucję administracyjną;

- 2) obowiązki w zakresie sporządzania planów finansowych obejmujących dochody i wydatki;
- 3) przypadki, w których może nastąpić przekazanie dochodów własnych na usprawnienie funkcjonowania innych urzędów skarbowych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia skuteczności i ciągłości wykonywania poboru podatków lub egzekucji administracyjnej.

§ 2. Z dochodów własnych finansowane są następujące wydatki:

- 1) wynagrodzenia prowizyjne dla pracowników wykonujących egzekucję administracyjną należności pieniężnych wraz z należnymi nagrodami jubileuszowymi, odprawami emerytalnymi lub rentowymi i dodatkowym wynagrodzeniem rocznym;
- 2) należności z tytułu zniesienia uprawnień do umundurowania;
- 3) składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy od wynagrodzeń, o których mowa w pkt 1;
- 4) związane z poborem podatków i prowadzeniem egzekucji administracyjnej, w tym w szczególności dotyczące:
 - a) przejazdu i delegacji pracowników,
 - b) przewozu, załadunku, rozładunku, przechowywania, utrzymania i dozoru zwierząt oraz ruchomości odebranych albo usuniętych z opróżnionych budynków, lokali i pomieszczeń,
 - c) przymusowego otwarcia pomieszczeń i schowków,
 - d) wypłat należności świadków i biegłych,
 - e) ogłoszeń w prasie,
 - f) zakupu materiałów i wyposażenia,
 - g) usług telekomunikacyjnych i opłat pocztowych,
 - h) prowizji i obsługi bankowej,
 - i) doręczania upomnień i wezwań,
 - j) przechowywania, szacowania, przewozu i sprzedaży ruchomości, które przeszły na własność Skarbu Państwa;
- 5) wypłata zaliczek dla komorników sądowych za czynności związane z prowadzeniem egzekucji;
- 6) pokrywanie kosztów przedsięwzięć usprawniających pobór podatków i prowadzenie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, w tym szkoleń pracowników, a także wydatków o charakterze inwestycyjnym związanych zwłaszcza z budową pomieszczeń magazynowych, zakupem środków transportowych oraz komputerów wraz z oprogramowaniem.

§ 3. 1. Urzędy skarbowe gromadzą dochody własne na wyodrębnionych rachunkach bankowych.

2. Odsetki od dochodów własnych zgromadzonych na rachunkach, o których mowa w ust. 1, zwiększają dochody własne.

§ 4. 1. Podstawą gospodarowania dochodami własnymi jest roczny plan finansowy, określający dochody i wydatki, w którym wyodrębnia się w szczególności:

- 1) wynagrodzenia i składki naliczane od wynagrodzeń;
- 2) wydatki inwestycyjne.

2. Plan finansowy dochodów własnych zatwierdza naczelnik urzędu skarbowego.

3. Sprawozdania z wykonania planu finansowego dochodów własnych sporządza się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie sprawozdawczości budżetowej.

§ 5. 1. Urząd skarbowy może przekazać posiadaną nadwyżkę dochodów własnych na usprawnienie funkcjonowania innego urzędu skarbowego.

2. Nadwyżkę, o której mowa w ust. 1, może otrzymać urząd skarbowy, w którym:

- 1) ma miejsce niedobór środków na finansowanie wynagrodzeń prowizyjnych i wydatków związanych z prowadzeniem egzekucji administracyjnej lub poboru podatków, zagrażający skuteczności i ciągłości wykonywania egzekucji administracyjnej należności pieniężnych albo poboru podatków, lub
- 2) zachodzi potrzeba poniesienia wydatków na finansowanie przedsięwzięć usprawniających pobór podatków i prowadzenie egzekucji administracyjnej w rozmiarze przekraczającym możliwości finansowe dochodów własnych jednego urzędu skarbowego.

3. Decyzję o przekazaniu nadwyżki, o której mowa w ust. 1, podejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek właściwych naczelników urzędów skarbowych, zaopiniowany pozytywnie przez dyrektorów izb skarbowych, a w obrębie województwa — dyrektor izby skarbowej na wniosek właściwych naczelników urzędów skarbowych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 października 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej środkami specjalnymi na wydatki związane z prowadzeniem poboru podatków i egzekucji administracyjnej (Dz. U. Nr 176, poz. 1716).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 2005 r.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*